

סא א מ"י פ"ד מה"ל
 טקו ממון הלכה ב
 סמך טקו פט טושי"ע ח"מ
 סמון חמ טקו"ג
 סב ב ג מ"י פ"ט מה"ל
 שכניס הלכה יא סמך
 עשין פט טושי"ע ח"מ סמון
 קנה טקו"ג
 סג ד מ"י פ"ד מה"ל טקו
 ממון הלכה ח סמך
 עשין פט טושי"ע ח"מ ס"י
 טיח טקו"ג
 סד ה מ"י פ"ט מה"ל י
 סה ו ז ח מ"י פ"ט מה"ל
 טז יח ט טקו"ג
 טושי"ע סט:

(א) ב"מ קוח: ב"ב כ.
 (ב) פ"י ר"ש דמתי. רש"י.
 (ג) לעיל כב: מג. ד' (ע"י)
 במס' ב"ב פט: ד"ה
 ומודה, (ד) וע"ל ה: ט.
 (ה) שמו"ט כג: (ו) הוא פ"י
 רש"י לעיל כ"פ שני כ"ב:
 (ז) וע"ל אחר ד"ה במדליק,
 (ח) רש"י.

תורה אור השלם
 1. פי תצא אש וקצא
 קצין ובאכל גדיש או
 הקמה או השדה שלם
 ישלם המבער את
 הבערה: שמו"ט כה

הגהות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה מוריגין וכו'
 יחדות. ב"ב וע"י דף כד
 ע"כ א"ת דבקרשים ע"מ
 הן פנימות ע"ש:

לעזר רש"י
 קובי"ש [קובי"ש].
 שקתות. אננים.

לעזר רש"י
 קובי"ש [קובי"ש].
 שקתות. אננים.

לעזר רש"י
 קובי"ש [קובי"ש].
 שקתות. אננים.

לעזר רש"י
 קובי"ש [קובי"ש].
 שקתות. אננים.

לעזר רש"י
 קובי"ש [קובי"ש].
 שקתות. אננים.

לעזר רש"י
 קובי"ש [קובי"ש].
 שקתות. אננים.

לעזר רש"י
 קובי"ש [קובי"ש].
 שקתות. אננים.

כאגני. כמו באגנות (שמות ד) קובי"ש בלע"ז: **מתני'** כאגני
 בית כור. אם יש לו חצי בית כור לכל רוח פטור. ובקולחת שדילגה
 וכדאוקימנא וע"פ) אכל נכפפת זווערת והולכת כל שעה אפילו עד מאה
 מיל חייב: הכל לפי הדליקה. קס"ד ה"ק הכל ישלם כל כמה
 שהדליק בין רחוק בין קרוב: **גמ'**
לא יעמיד. בני העיר מעבדין
 עליו שלא תצטרע האש נתקרה:
מעניבה. טיח של סיד על תקרה.
 ודומה לו בספר עזרא (נמיה ג)
 ויעזבו (את) ירושלים עד החומה:
 ובכירה. שפחותה מתנור ואין
 מצעירין בתוכה אש גדול: **לפי**
גובה. כשהאש גבוהה גדולה קופלת
 למרחוק: **מתני'** אלא גדיש של
 חטין או גדיש של שעורין. אם חטין
 חטין אם שעורין שעורין: **סי' גדי**
כפות לו כו' חייב. על הגדי דבעלי
 חיים נמי אמרבו מאו הקמה! ומשום
 דקס ליה דצדנה מיניה ליכא
 למפטריה דאינו חייב מייתה על
 העגד והואיל ואינו כפות היה לו
 לצרוח ופטור עליו ממימה ומתשלומים.
 אכל היה עבד כפות לו פטור אפילו
 על הגדי ועל הגדיש דחייב מימה
 על העבד דכתיב נקס ינקס (שמות
 כא) וקס ליה דצדנה מיניה ואפי' לא
 המרו צו שאינו נהרג הא קי"ל
 (כמוצות ד' לד'): דחייבי מימות שוגגין
 פטורין. ובגדי לא שני לן בין כפות
 לשאינו כפות ואידי דנקט צעבד נקט
 צגדי. ואיכא דלמרי בגדי נמי דוקא
 נקט סמוך פטור דהיה לו לצרוח
 והכי קאמר היה עבד כפות לו או
 גדי סמוך לו פטור ואפי' דפשיט
 בשליה פ' שני (ס.פ) שורו כממונו דאם
 הניח גחלת עליו ונשרף חייב התם
 הוא דהניח על גבי שור דלא היה לו
 לשור לטיול אכל הכא היה לו לצרוח:
גמ' בתוך של חבירו. אין לו רשות
 והוי כמאבד צדיק: **במדליק** אם
 הכירה. בתוך של חבירו הוא ואפי'
 יהיב טעם משום דדרך בני אדם
 להניח כלים צנתיס אכל גדיש לא:
בדידה. צגדיש ולשמעינן אפי' שאין
 דרך להטמין צו חייב הואיל והדליק
 לתוך של חבירו וכ"ש צירה: **בסרי**
פליגי [פליגי] **במדליק** בתוך שלו כו'.
 ופטרי רבנן אפילו כלים שדרך
 להטמין צגדיש דהא גזירת הכתוב
 הוא דטמון בלא פטור ור' יהודה
 מחייב אטמון ויכליס ל"ש אותן שאין
 דרך להטמין ול"ש אותן שדרך
 להטמין: (א) צירה. מגדל גדול:
 מוריגין. קרשים (א) [נקוביס] ובהן
 (ב) ימידות ודשין צהן את התצואה:
 ד"ה

באגני דארעא מקרו: מתני' המדליק בתוך
שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן
 עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע
 בית כור ר"א אומר ט"ז אמות כדרך רה"ר רבי
 עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם
 ישלם המבעיר את הבערה **הכל לפי**
הדליקה: גמ' ולית ליה לר"ש שיעורא
 בדליקה והתנן ^אלא יעמיד אדם תנור בתוך
 הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות
 היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעויבה
 שלשה טפחים ובכירה טפח יואם הויק משלם
 מה שהויק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין
 הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב
 נחמן אמר רבה בר אבונה הכל לפי גובה
 הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
 שמואל הלכה כר' שמעון וכן אמר רב נחמן
 אמר שמואל הלכה כר"ש: **מתני'** המדליק
 את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר
 משלם מה שבתוכו והכ"א אינו משלם אלא
 גדיש של חטין או של שעורין ^אהיה גדי
 כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב
 עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו
 פטור ^אומודים חכמים לר"י במדליק את
 הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן
 דרך בני אדם להניח בבתיס: **גמ'** אמר רב
 כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה
 ואכלה בתוך של חבירו רד"י ^אמחייב אנוקי
 טמון באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך
 של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו
 א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא מודים חכמים
 לר"י במדליק את הבירה שמשלם כל מה
 שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיס
 לפלוג וליתני בדידה בר"א במדליק בתוך שלו
 והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק
 בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה
 שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי
 פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה
 בתוך של חבירו רד"י מחייב אטמון באש
 ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק
 בשל חבירו רד"י סבר משלם כל מה שבתוכו
 ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך
 להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא
 דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש
 לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש
 והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם
 כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
 של חטין או גדיש של שעורין ורואין מקום
 במה

אלא צמוריגין של חבירו שדרכו להניח בגדיש או ארנקי צנתיס שדרך להניח בתוך שלו אכל במדליק בתוך של חבירו מחייב צנתיס שדרכו להטמין דלא אשכחן דפטור ציה קרא טמון וצנתיס שאין דרכו פטרי מפני דלא אצעי ליה לאסוקי אדעתיה שיניח אדם ארנקי בגדיש:
 צמה

ולית ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היקף הדליקה ישלם
 אפילו אין ראו לעבור: **לא** יעמיד אדם תנור בתוך
 ביתו כו'. שיכול לעכב עליו צעל העלייה אם הבית של אחד והעלייה
 של אחר היה מעמידו צעליה צעל הבית מעכב וצוקוטרס
 פירש לענין בני העיר שצמעיבין עליו
 וכמו שפירש ינחא דהוי דומיא דאיין
 ממנימין דהתם צמעיבין לא יפטור
 (צ"צ דף כ:):

לפלוג וליתני בדידה. וא"ת השתא
 נמי קא מפליגי צדידה
 צמדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סיפא
 בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי
 צמדליק בתוך שלו אפי"ס שדרך בני
 אדם להניח צנתיס היה פטור דהא
 קמי רישא ויכ"א אינו משלם אלא
 גדיש של חטין או גדיש של שעורין
 משמע דאפילו מוריגיס וכלי בקר
 שדרך להניח צגדיש לא משלם אלא
 גדיש לצדו והשתא צכל ענין צנעמיד
 צדרי רב כהנא פריך צנא עליה
 שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
 בתוך שלו ופליגי צמוריגין וכלי בקר
 דר"י מחייב וחכמים פטורין אכל
 צמדליק צשל חבירו אפילו רבנן
 מחייבי צמוריגין וכלי בקר אם כן
 שפיר פריך דליפלו צדידה צגדיש
 עכמה דהא צירה נמי לא מיחוקמה
 אלא צמדליק צשל חבירו ואם ר"ל
 רב כהנא מחלוקת צמדליק בתוך שלו
 דפליגי אפילו צארנקי דר' יהודה
 מחייבי אפי"ס דאין דרך ארנקי להניח
 צגדיש ורבנן פטרי אפי"ס צמוריגין
 דפרשיתי מ"מ צממסייס אכל צמדליק
 בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
 שבתוכו אפילו ארנקי נמי קאי
 דמשמע ד"ה משלם כל מה צצמורי
 רבנן כמו לר"י הלכך פריך שפיר
 לפלוג וליתני צדידה דלשמעינן אפי'
 ארנקי צגדיש דאין דרכו להניח דהוי
 צרותא טפי ועוד שקשה לשון המסנה
 דקתני שדרך בני אדם להניח צנתיס
 דאפי"ס אין דרך נמי מחייבי רבנן
 צמדליק בתוך של חבירו:

אלא אמר רבא בתרתי פליגי
 (א) [פליגי] במדליק בתוך שלו
 כו'. דר"י מחייב אפי' ארנקי צגדיש
 שאין דרך להניח מלנקט מודים
 חכמים צמדליק את הצירה דלכך נקט
 צירה שרואה למצוא שיחייבו רבנן אפי'
 צארנקי כמו ר"י ואי רבי יהודה לא
 מחייב צמדליק בתוך שלו אלא דוקא
 צמוריגין הוה ליה לפלוגי צדידה
 וליתא דמודים חכמים צמדליק גדיש
 של חבירו דחייב צמוריגין אלא ודאי
 מחייב ר"י צמדליק בתוך שלו אפי'
 צארנקי צגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
 צמוריגין דקתני אינו משלם אלא גדיש
 של חטין כו' ופליגי נמי צמדליק
 בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
 אפי' צארנקי צגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא צמוריגין של חבירו שדרכו להניח בגדיש או ארנקי צנתיס שדרך להניח בתוך שלו אכל במדליק בתוך של חבירו מחייב צנתיס שדרכו להטמין דלא אשכחן דפטור ציה קרא טמון וצנתיס שאין דרכו פטרי מפני דלא אצעי ליה לאסוקי אדעתיה שיניח אדם ארנקי בגדיש:
 צמה